Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DECYZJA RADY 2013/798/WPZiB

z dnia 23 grudnia 2013 r.

w sprawie środków ograniczających wobec Republiki Środkowoafrykańskiej

(Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 51)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Decyzja Rady 2014/125/WPZiB z dnia 10 marca 2014 r.	L 70	22	11.3.2014
►**M2**	Decyzja wykonawcza Rady 2014/382/WPZiB z dnia 23 czerwca 2014 r.	L 183	57	24.6.2014
►**M3**	Decyzja wykonawcza Rady 2014/863/WPZiB z dnia 1 grudnia 2014 r.	L 346	52	2.12.2014

▼B

DECYZJA RADY 2013/798/WPZiB

z dnia 23 grudnia 2013 r.

w sprawie środków ograniczających wobec Republiki Środkowoafrykańskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dnia 16 grudnia 2013 r. Rada wyraziła swoje głębokie zaniepokojenie sytuacją w Republice Środkowoafrykańskiej.

(2) Dnia 5 grudnia 2013 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję nr 2127 (2013) nakładającą na Republikę Środkowoafrykańską embargo na handel bronią.

(3) Unia powinna podjąć dalsze działania, aby wprowadzić w życie niektóre środki,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Sprzedaż, dostawa, transfer lub eksport uzbrojenia i wszelkich materiałów z nim związanych, łącznie z bronią i amunicją, pojazdami wojskowymi, sprzętem wojskowym i paramilitarnym oraz częściami zapasowymi do wyżej wymienionych, do Republiki Środkowoafrykańskiej przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich lub przy użyciu statków pływających pod ich banderą lub ich statków powietrznych, są zakazane bez względu na to, czy pochodzą one z ich terytoriów.

2. Zakazuje się:

a) zapewniania pomocy technicznej, usług pośrednictwa i innych usług – w tym zapewniania uzbrojonego najemnego personelu wojskowego – związanych z działaniami wojskowymi oraz z dostarczaniem, produkcją, konserwacją i stosowaniem uzbrojenia i wszelkich materiałów z nim związanych, łącznie z bronią i amunicją, pojazdami wojskowymi, sprzętem wojskowym i paramilitarnym oraz częściami zapasowymi do wyżej wymienionych, bezpośrednio lub pośrednio, jakiejkolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Republice Środkowoafrykańskiej lub do użytku na jej terytorium;

b) zapewniania finansowania lub pomocy finansowej związanej z działaniami wojskowymi, w tym w szczególności dotacji, pożyczek i ubezpieczenia kredytów eksportowych, jak również ubezpieczeń i reasekuracji, na potrzeby sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu uzbrojenia i materiałów z nim związanych lub na potrzeby zapewniania związanej z powyższymi działaniami pomocy technicznej, usług pośrednictwa i innych usług, bezpośrednio lub pośrednio, jakiejkolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Republice Środkowoafrykańskiej lub do użytku na jej terytorium;

▼B

c) świadomego i umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest obejście zakazów, o których mowa w lit. a) lub b).

Artykuł 2

1. Art. 1 nie ma zastosowania do:

▼M1

a) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu uzbrojenia i materiałów z nim związanych – a także świadczenia powiązanej pomocy technicznej lub finansowania i pomocy finansowej – przeznaczonych wyłącznie do celów wsparcia lub wykorzystania przez misję na rzecz umacniania pokoju w Republice Środkowoafrykańskiej (MICOPAX), międzynarodową misję wsparcia w Republice Środkowoafrykańskiej pod dowództwem sił afrykańskich (MISCA), biuro Narodów Zjednoczonych ds. zintegrowanego budowania pokoju w Republice Środkowoafrykańskiej (BINUCA) i jego straż, regionalną grupę zadaniową Unii Afrykańskiej (AU–RTF), siły francuskie rozmieszczone w Republice Środkowoafrykańskiej oraz operację Unii Europejskiej w Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR RCA);

▼B

b) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu odzieży ochronnej, w tym kamizelek kuloodpornych i hełmów wojskowych, czasowo wywożonych do Republiki Środkowoafrykańskiej przez personel Organizacji Narodów Zjednoczonych, personel Unii lub jej państw członkowskich, przedstawicieli środków masowego przekazu, pracowników organizacji humanitarnych i rozwojowych oraz personel pomocniczy, wyłącznie do osobistego użytku;

c) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu broni strzeleckiej i lekkiej oraz materiałów z nią związanych, przeznaczonych wyłącznie do użytku międzynarodowych patroli zapewniających bezpieczeństwo w obszarze chronionym nad rzeką Sangha obejmującym terytoria wchodzące w skład trzech państw w celu obrony przed kłusownictwem, przemytem kości słoniowej i uzbrojenia oraz innymi działaniami sprzecznymi z prawem krajowym Republiki Środkowoafrykańskiej lub międzynarodowymi zobowiązaniami prawnymi tego państwa.

2. Art. 1 nie ma zastosowania do:

a) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu nieśmiercionośnego sprzętu wojskowego, przeznaczonego wyłącznie do użytku w celach humanitarnych lub ochronnych oraz zapewniania związanej z powyższymi działaniami pomocy technicznej;

b) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu uzbrojenia i innego związanego z nim sprzętu śmiercionośnego przeznaczonego dla sił bezpieczeństwa Republiki Środkowoafrykańskiej wyłącznie do celów wsparcia w Republice Środkowoafrykańskiej procesu reformy sektora bezpieczeństwa lub do wykorzystania w tym procesie;

c) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu uzbrojenia i materiałów z nim związanych oraz zapewniania związanej z powyższymi działaniami pomocy technicznej lub finansowej, w tym personelu;

zgodnie z wcześniejszym zatwierdzeniem przez komitet ustanowiony na mocy pkt 57 rezolucji RB ONZ nr 2127 (2013).

▼M1

Artykuł 2a

1. Państwa członkowskie podejmują konieczne środki, aby na ich terytorium nie mogły wjechać ani przez ich terytorium nie mogły przejechać osoby, które komitet ustanowiony na mocy pkt 57 rezolucji RB ONZ 2127 (2013) (zwany dalej „komitetem”) wskaże jako osoby przeprowadzające lub wspierające akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej – w tym akty narażające na szwank lub naruszające umowy przejściowe albo akty narażające na szwank lub utrudniające transformację polityczną (w tym działania na rzecz przeprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów demokratycznych) albo akty podsycające przemoc – w tym osoby:

a) które działają wbrew embargu na broń ustanowionemu w pkt 54 rezolucji RB ONZ 2127 (2013) i w art. 1 niniejszej decyzji lub które bezpośrednio lub pośrednio dostarczały, sprzedawały, przekazywały ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym w Republice Środkowoafrykańskiej lub same otrzymywały uzbrojenie lub materiały z nim związane, porady techniczne, szkolenie techniczne lub pomoc techniczna (w tym finansowanie i pomoc finansową) na rzecz działań z użyciem przemocy prowadzonych przez ugrupowania zbrojne lub sieci przestępcze w Republice Środkowoafrykańskiej;

b) które uczestniczą w planowaniu, kierownictwie lub popełnianiu czynów łamiących międzynarodowe przepisy o prawach człowieka lub międzynarodowe przepisy humanitarne (zależnie od tego, które mają zastosowanie) albo stanowiących naruszenie lub złamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem;

c) które rekrutują lub angażują dzieci w konflikt zbrojny w Republice Środkowoafrykańskiej, łamiąc mające zastosowanie prawo międzynarodowe;

d) które udzielają wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym przez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, dzikiej przyrody i produktów od niej pochodnych, w Republice Środkowoafrykańskiej;

e) które utrudniają dostarczanie pomocy humanitarnej do Republiki Środkowoafrykańskiej albo dostęp do tej pomocy lub jej dystrybucję w Republice Środkowoafrykańskiej;

f) które uczestniczą w planowaniu, kierownictwie, sponsorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów na misje ONZ lub międzynarodowe siły bezpieczeństwa, w tym BINUCA, MISCA, operację Unii Europejskiej (EUFOR RCA) i inne, wspierające je siły;

g) które są przywódcami podmiotu wskazanego przez komitet albo które temu podmiotowi udzielały wsparcia, działały na jego rzecz lub w jego imieniu albo nim kierowały;

wymienione w załączniku do niniejszej decyzji.

2. Ust. 1 nie zobowiązuje państw członkowskich do odmowy wjazdu własnym obywatelom na swoje terytorium.

▼M1

3. Ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli wjazd lub przejazd jest konieczny w związku z postępowaniem sądowym.

4. Ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli w indywidualnych przypadkach komitet stwierdzi, że:

a) podróż jest uzasadniona potrzebą humanitarną, w tym obowiązkami religijnymi;

b) wyjątek sprzyja osiąganiu pokoju i pojednania narodowego w Republice Środkowoafrykańskiej oraz stabilności w regionie.

5. Jeżeli zgodnie z ust. 3 lub 4 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osobom wymienionym w załączniku, zezwolenie takie dotyczy tylko celów, do których zostało udzielone, i tylko odnośnych osób.

Artykuł 2b

1. Wszelkie fundusze i zasoby gospodarcze posiadane albo kontrolowane bezpośrednio lub pośrednio przez osoby lub podmioty, które komitet wskaże jako osoby przeprowadzające lub wspierające akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej – w tym akty narażające na szwank lub naruszające umowy przejściowe albo akty narażające na szwank lub utrudniające transformację polityczną (w tym działania na rzecz przeprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów demokratycznych) albo akty podsycające przemoc – w tym osoby i podmioty:

a) które działają wbrew embargu na broń ustanowionemu w pkt 54 rezolucji RB ONZ 2127 (2013) i w art. 1 niniejszej decyzji lub które bezpośrednio lub pośrednio dostarczały, sprzedawały, przekazywały ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym w Republice Środkowoafrykańskiej lub same otrzymywały uzbrojenie lub materiały z nim związane, porady techniczne, szkolenie techniczne lub pomoc techniczną (w tym finansowanie i pomoc finansową) na rzecz działań z użyciem przemocy prowadzonych przez ugrupowania zbrojne lub sieci przestępcze w Republice Środkowoafrykańskiej;

b) które uczestniczą w planowaniu, kierownictwie lub popełnianiu czynów łamiących międzynarodowe przepisy o prawach człowieka lub międzynarodowe przepisy humanitarne (zależnie od tego, które mają zastosowanie) albo stanowiących naruszenie lub złamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem;

c) które rekrutują lub angażują dzieci w konflikt zbrojny w Republice Środkowoafrykańskiej, łamiąc mające zastosowanie prawo międzynarodowe;

d) które udzielają wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym przez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, dzikiej przyrody i produktów od niej pochodnych, w Republice Środkowoafrykańskiej;

▼M1

e) które utrudniają dostarczanie pomocy humanitarnej do Republiki Środkowoafrykańskiej albo dostęp do tej pomocy lub jej dystrybucję w Republice Środkowoafrykańskiej;

f) które uczestniczą w planowaniu, kierownictwie, sponsorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów na misje ONZ lub międzynarodowe siły bezpieczeństwa, w tym BINUCA, MISCA, operację Unii Europejskiej (EUFOR RCA) i inne, wspierające je siły;

g) które są przywódcami podmiotu wskazanego przez komitet albo które temu podmiotowi udzielały wsparcia, działały na jego rzecz lub w jego imieniu albo nim kierowały;

lub osoby lub podmioty działające w ich imieniu lub na ich czele albo podmioty przez nie posiadane lub kontrolowane – zostają zamrożone.

Osoby i podmioty, o których mowa w niniejszym ustępie, wymieniono w załączniku do niniejszej decyzji.

2. Nie udostępnia się żadnych funduszy, aktywów finansowych ani zasobów gospodarczych bezpośrednio ani pośrednio osobom lub podmiotom, o których mowa w ust. 1, ani na rzecz tych osób lub podmiotów.

3. Państwo członkowskie może dopuścić wyjątki od środków, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do funduszy i zasobów gospodarczych, które są:

a) niezbędne do pokrycia podstawowych wydatków, w tym opłacenia środków spożywczych, czynszu lub kredytu hipotecznego, lekarstw i kosztów leczenia, podatków, składek na ubezpieczenie i opłat za usługi użyteczności publicznej;

b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie racjonalnych honorariów i zwrot wydatków poniesionych w związku z korzystaniem z usług prawniczych;

c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie kosztów lub opłat związanych ze zwykłym przechowywaniem lub utrzymywaniem zamrożonych funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych;

po tym jak dane państwo członkowskie powiadomi komitet o zamiarze udzielenia, w stosownych przypadkach, zezwolenia na dostęp do tych funduszy i zasobów gospodarczych, a komitet nie podejmie decyzji odmownej w terminie pięciu dni roboczych od takiego powiadomienia.

4. Państwo członkowskie może też zezwolić na wyjątki od środków, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do funduszy i zasobów gospodarczych, które są:

a) niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków – po tym jak dane państwo członkowskie powiadomi komitet, a ten taki wyjątek zatwierdzi;

▼M1

b) przedmiotem zastawu albo orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego, w którym to przypadku fundusze i zasoby gospodarcze mogą zostać wykorzystane do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub do wykonania orzeczenia, z zastrzeżeniem że zastaw został ustanowiony lub orzeczenie zostało wydane przed dniem 28 stycznia 2014 r. i że zastaw ani orzeczenie nie dotyczą osoby ani podmiotu, o których mowa w niniejszym artykule – po tym jak dane państwo członkowskie powiadomi komitet.

5. Ust. 1 nie uniemożliwia wskazanej osobie lub wskazanemu podmiotowi dokonania płatności należnej zgodnie z umową zawartą przed umieszczeniem takiej osoby lub podmiotu w wykazie, pod warunkiem ustalenia przez właściwe państwo członkowskie, że płatność nie jest bezpośrednio lub pośrednio dokonywana na rzecz osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 1, oraz po powiadomieniu Komitetu przez właściwe państwo członkowskie o zamiarze dokonania lub otrzymania takich płatności lub zezwolenia na odmrożenie środków finansowych do tego celu, dziesięć dni roboczych przed udzieleniem takiego zezwolenia.

6. Ust. 2 nie ma zastosowania do środków, które saldo zamrożonych rachunków zwiększają z tytułu:

a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków; lub

b) płatności należnych w ramach umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą objęcia tych rachunków środkami ograniczającymi na podstawie niniejszej decyzji;

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i należności nadal podlegają przepisom ust. 1.

Artykuł 2c

Rada ustala wykaz zawarty w załączniku i wprowadza w nim zmiany zgodnie z ustaleniami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub komitetu.

Artykuł 2d

1. W przypadku wskazania przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub komitet osoby lub podmiotu, Rada dodaje tę osobę lub ten podmiot do załącznika. O swojej decyzji, w tym o powodach umieszczenia danej osoby lub danego podmiotu w wykazie, Rada informuje daną osobę lub dany podmiot bezpośrednio – gdy adres jest znany – albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając tej osobie lub temu podmiotowi przedstawienie uwag.

2. Jeżeli zostaną zgłoszone uwagi lub nowe istotne dowody, Rada weryfikuje swoją decyzję i odpowiednio informuje daną osobę lub dany podmiot.

Artykuł 2e

1. Załącznik zawiera powody umieszczenia w wykazie osób i podmiotów przedstawione przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub przez komitet.

▼**M1**

2. W załączniku znajdują się także informacje, o ile są dostępne, dostarczone przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub komitet niezbędne do identyfikacji odnośnych osób lub podmiotów. Informacje o osobach mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numery paszportu i dokumentu osobistego, płeć, adres oraz funkcję lub zawód. Informacje o podmiotach mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności. Załącznik zawiera też datę wskazania przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub komitet.

▼**B**

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

▼M3

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ OSÓB, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2a, ORAZ OSÓB I PODMIOTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2b

A. Osoby

1. François Yangouvonda BOZIZÉ (*alias*: a) Bozize Yangouvonda)

Data urodzenia: 14 października 1946 r.

Miejsce urodzenia: Mouila, Gabon.

Obywatelstwo: Republika Środkowoafrykańska.

Adres: Uganda.

Inne informacje: Imię i nazwisko matki: Martine Kofio.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 9 maja 2014 r.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Bozizé został umieszczony w wykazie w dniu 9 maja 2014 r. na podstawie pkt 36 rezolucji 2134 (2014) jako osoba odpowiedzialna za przeprowadzanie lub wspieranie aktów zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej.

Informacje dodatkowe

W porozumieniu ze swoimi poplecznikami Bozizé nakłaniał do ataku na Bangi, który miał miejsce w dniu 5 grudnia 2013 r. Od tego czasu Bozizé wciąż próbuje przeprowadzać operacje destabilizujące, aby podtrzymywać tarcia w stolicy Republiki Środkowoafrykańskiej. Bozizé rzekomo powołał bojówki Antybalaki, zanim uszedł z Republiki Środkowoafrykańskiej w dniu 24 marca 2013 r. W oświadczeniu Bozizé wezwał swoje bojówki do kontynuowania aktów okrucieństwa wobec obecnego aparatu władzy i islamistów. Bozizé rzekomo udzielał wsparcia finansowego i materialnego bojówkarzom, którzy prowadzą działania destabilizujące trwający proces przemian i zmierzające do przywrócenia władzy Bozizé. Bojówki Antybalaki składają się w większości z sił zbrojnych Republiki Środkowoafrykańskiej, które po zamachu stanu rozproszyły się po kraju, a następnie zostały zreorganizowane przez Bozizé. Bozizé i jego poplecznicy kontrolują ponad połowę jednostek Antybalaki.

Siły oddane Bozizé były uzbrojone w karabiny automatyczne, moździerze i wyrzutnie rakietowe oraz w coraz większym stopniu uczestniczyły w atakach odwetowych na ludność muzułmańską Republiki Środkowoafrykańskiej. Sytuacja w Republice Środkowoafrykańskiej szybko się pogorszyła po ataku sił Antybalaki w Bangi w dniu 5 grudnia 2013 r., w wyniku którego zginęło 700 osób.

2. Nourredine ADAM (*alias*: a) Nureldine Adam; b) Nourreldine Adam; c) Nourreddine Adam; d) Mahamat Nouradine Adam)

Funkcje: a) generał; b) minister bezpieczeństwa; c) dyrektor generalny Nadzwyczajnego Komitetu ds. Obrony Osiągnięć Demokratycznych (Extraordinary Committee for the Defence of Democratic Achievements).

Data urodzenia: a) 1970 b) 1969 c) 1971 d) 1 stycznia 1970 r.

Miejsce urodzenia: Ndele, Republika Środkowoafrykańska.

Obywatelstwo: Republika Środkowoafrykańska. Nr paszportu: D00001184

Adres: Birao, Republika Środkowoafrykańska.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 9 maja 2014 r.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Nourredine został umieszczony w wykazie w dniu 9 maja 2014 r. na podstawie pkt 36 rezolucji 2134 (2014) jako osoba odpowiedzialna za przeprowadzanie lub wspieranie aktów zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej.

▼M3

Informacje dodatkowe

Noureddine to jeden z pierwszych przywódców koalicji Séléka. Ustalono, że jest zarówno generałem, jak i przewodniczącym jednej ze zbrojnych grup rebeliantów koalicji Séléka: centrali PJCC, grupy znanej formalnie jako Konwent Patriotów na rzecz Sprawiedliwości i Pokoju, funkcjonującej także pod skrótem CPJP. Jako były przywódca odłamu „Fundamentalni" Konwentu Patriotów na rzecz Sprawiedliwości i Pokoju (CPJP/F), był wojskowym koordynatorem działań prowadzonych przez byłych członków koalicji Séléka podczas ofensyw w trakcie wcześniejszej rebelii w Republice Środkowoafrykańskiej między początkiem grudnia 2012 r. a marcem 2013 r. Bez pomocy udzielanej przez Noureddine oraz bliskich stosunków z czadyjskimi siłami specjalnymi koalicja Séléka nie byłaby w stanie przejąć władzy z rąk byłego prezydenta Republiki Środkowoafrykańskiej Françoisa Bozizé.

Od czasu mianowania Catherine Samby-Panzy tymczasową prezydent w dniu 20 stycznia 2014 r. był jednym z głównych architektów taktycznego wycofania się sił skupiających byłych członków koalicji Séléka do miejscowości Sibut, by zrealizować jego plan polegający na utworzeniu bastionu muzułmańskiego na północy kraju. Jednoznacznie apelował do swoich sił, by nie stosowały się do nakazów wydanych przez rząd tymczasowy i przez przywódców wojskowych międzynarodowej misji wsparcia w Republice Środkowoafrykańskiej pod dowództwem sił afrykańskich (MISCA). Noureddine aktywnie kieruje siłami byłej koalicji Séléka, którą Michel Djotodia rozwiązał rzekomo we wrześniu 2013 r., i operacjami skierowanymi przeciwko dzielnicom chrześcijańskim oraz nadal w znacznym stopniu wspiera siły skupiające byłych członków koalicji Séléka działające w Republice Środkowoafrykańskiej i w znacznym stopniu nimi kieruje.

Nourredine został również umieszczony w wykazie w dniu 9 maja 2014 r. na podstawie pkt 37 lit. b) rezolucji 2134 (2014) jako osoba odpowiedzialna za uczestnictwo w planowaniu czynów łamiących międzynarodowe przepisy o prawach człowieka lub, zależnie od przypadku, międzynarodowe przepisy humanitarne, kierowaniu nimi lub ich popełnianiu.

Informacje dodatkowe

Po przejęciu kontroli w Bangi przez koalicję Séléka w dniu 24 marca 2013 r., Nourredine Adam został mianowany ministrem bezpieczeństwa, a następnie dyrektorem generalnym Nadzwyczajnego Komitetu ds. Obrony Osiągnięć Demokratycznych (*Comité extraordinaire de défense des acquis démocratiques* — CEDAD, nieistniejących już służb wywiadowczych Republiki Środkowoafrykańskiej). Nourredine Adam używał CEDAD jako swojej osobistej policji politycznej, dokonującej wielu arbitralnych aresztowań, aktów tortur i egzekucji pozasądowych. Ponadto był jedną z głównych postaci stojących za krwawą operacją w Boy Rabe. W sierpniu 2013 r. siły koalicji Séléka przypuściły szturm na Boy Rabe, dzielnicę w Republice Środkowoafrykańskiej uważaną za bastion zwolenników Françoisa Bozizé i jego grupy etnicznej. Pod pretekstem poszukiwania tajnych składów broni, wojska koalicji Séléka — jak wynika z doniesień — zabiły dziesiątki osób cywilnych, a następnie zdemolowały i splądrowały dzielnicę. Gdy napaści takie rozprzestrzeniły się na pozostałe dzielnice, tysiące mieszkańców opanowały lotnisko międzynarodowe, które uważane było za bezpieczne ze względu na obecność wojsk francuskich, i zajęły pas startowy.

Nourredine został również umieszczony w wykazie w dniu 9 maja 2014 r. na podstawie pkt 37 lit. d) rezolucji 2134 (2014) jako osoba odpowiedzialna za wspieranie ugrupowań zbrojnych lub siatek przestępczych poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych.

Informacje dodatkowe

Na początku 2013 r. Nourredine Adam odgrywał ważną rolę w sieciach finansujących byłą koalicję Séléka. Podróżował do Arabii Saudyjskiej, Kataru i Zjednoczonych Emiratów Arabskich, by gromadzić fundusze na wcześniejszy bunt. Działał także jako pośrednik dla wywodzącego się z Czadu gangu przemycającego diamenty między Republiką Środkowoafrykańską a Czadem.

3. Levy YAKETE (*alias*: a) Levi Yakite; b) Levy Yakété; c) Levi Yakété)

Data urodzenia: a) 14 sierpnia 1964 r. b) 1965.

Miejsce urodzenia: Bangi, Republika Środkowoafrykańska.

Obywatelstwo: Republika Środkowoafrykańska.

▼**M3**

Adres: Nantes, Francja.

Inne informacje: Imię i nazwisko ojca: Pierre Yakété. Imię i nazwisko matki: Joséphine Yamazon.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 9 maja 2014 r.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Yakete został umieszczony w wykazie w dniu 9 maja 2014 r. na podstawie pkt 36 rezolucji 2134 (2014) jako osoba odpowiedzialna za przeprowadzanie lub wspieranie aktów zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej.

Informacje dodatkowe

W dniu 17 grudnia 2013 r. Yakete został politycznym koordynatorem nowo utworzonego Ludowego Ruchu Oporu na rzecz Zreformowania Republiki Środkowoafrykańskiej (*People's Resistance Movement for Reforming of the Central African Republic*), grupy rebelianckiej Antybalaki. Brał bezpośrednio udział w podejmowaniu decyzji przez grupę rebeliantów, która zaangażowana była w działania zagrażające pokojowi, stabilności i bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w szczególności w dniu 5 grudnia 2013 r. i od tego dnia. Ponadto grupa ta została wyraźnie wyszczególniona w rezolucjach RB ONZ 2127, 2134 i 2149 w związku z popełnianiem takich aktów. Yakete został oskarżony o nakazywanie aresztowania osób związanych z koalicją Séléka, wzywanie do ataków na osoby, które nie popierają prezydenta Françoisa Bozizé, oraz werbowanie młodych bojówkarzy w celu atakowania maczetami bojówek wrogich aparatowi władzy. Ponieważ pozostał on w otoczeniu Françoisa Bozizé po marcu 2013 r., dołączył do Frontu Powrotu do Porządku Konstytucyjnego w Republice Środkowoafrykańskiej (*Front pour le Retour à l'Ordre Constitutionnel en CentrAfrique* — FROCCA), który miał na celu przywrócenie obalonego prezydenta do władzy bez względu na środki.

Późnym latem 2013 r. podróżował do Kamerunu i Beninu, gdzie próbował zwerbować nowe osoby do walki z koalicją Séléka. We wrześniu 2013 r. próbował odzyskać kontrolę nad operacjami prowadzonymi przez zwolenników Bozizé w miastach i wsiach niedaleko Bossangoa. Yakete podejrzewany jest także o wspieranie rozdawania maczet młodym, bezrobotnym chrześcijanom, by ułatwić im ataki na muzułmanów.

B. Podmioty